

Fizika 1X, pótzh (2010/11 őszi félév)

Teszt

1	A sebesség abszolút értékének időszerinti integrálja megadja az elmozdulást.	H
2	Az átlaggyorsulás a sebességváltozás és az eltelt idő hányadosa.	I
3	A harmonikus rezgő mozgást végző tömegpont gyorsulása az egyensúlyi helyzeten való áthaladáskor maximális.	H
4	A tapadási súrlódási erő általában nagyobb, mint a mozgási.	I
5	A rakéta mozgását inercia-rendszerben vizsgálva, a fűvóka impulzusa nem változik.	
6	Tökéletesen rugalmatlan centrális ütközés után a két tömegpont relatív sebessége nulla.	
7	A tömegközéppont koordinátái mindig pozitív számok.	H
8	Az ugyanakkora tömegű gömb héj és tömör gömb közül a tömörnek nagyobb a tehetetlenségi nyomatéka.	H
9	A perdület értéke függ a vonatkoztatási pont megválasztásától.	
10	Tömegpontrendszer impulzusának időbeli megváltozása függ a tömegpontok között fellépő erőhatástól.	

Feladatok

1. Tömegpont helyvektora $\mathbf{r} = t^3/6 \mathbf{i} + 54/t \mathbf{j} - 3t^2 \mathbf{k}$ [m], ha az időt s-ban írjuk le. Mekkora gyorsulásának nagysága $t = 3$ s pillanatban?

MEGOLDÁS:

A sebesség az elmozdulás időszerinti első deriváltja, a gyorsulás az elmozdulás időszerinti második deriváltja:

$$\underline{v} = \frac{d\mathbf{r}}{dt} = \frac{t^2}{2} \underline{i} - \frac{54}{t^2} \underline{j} - 6t \underline{k}$$
$$\underline{a} = \frac{d\underline{v}}{dt} = t \underline{i} + \frac{108}{t^3} \underline{j} - 6 \underline{k}$$

Ha behelyettesítjük a gyorsulásra kapott egyenletbe a $t = 3$ s-t, akkor a gyorsulásvektorra a következőt kapjuk:

$$\underline{a} = 3 \underline{i} + \frac{108}{27} \underline{j} - 6 \underline{k} = 3 \underline{i} + 4 \underline{j} - 6 \underline{k}$$

A gyorsulás nagysága (a gyorsulásvektor hossza) a kérdés, amit úgy kapunk meg, hogy gyököt vonunk a gyorsulásvektor koordinátáinak négyzetösszegéből, azaz:

$$a = |\underline{a}| = \sqrt{a_1^2 + a_2^2 + a_3^2} = \sqrt{3^2 + 4^2 + (-6)^2} = \sqrt{9 + 16 + 36} = \sqrt{61} \approx 7,81 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}$$

2. 2 kg tömegű test 100 méterrel a Föld felszíne felett 30 m/s sebességgel közeledik a talajhoz. Földet éréskor sebessége 50 m/s. Mekkora a közegellenállás munkavégzése?

MEGOLDÁS:

A gravitációs erőterben a test mozgási és helyzeti energiájának összege (azaz a test mechanikai energiája) állandó, ha nincs közegellenállás. Ebben a feladatban először ki kell számolni, hogy a testnek a kezdő pozícióban mennyi mechanikai energiája volt. A kiindulási helyzetben a testnek volt mozgási energiája, mivel 30 m/s nagyságú sebessége volt, és volt helyzeti energiája is, mivel 100 m magasan volt. Ez alapján a test fenti összes energiája:

$$E_1 = E_{m,1} + E_{h,1} = \frac{1}{2} m \cdot v_1^2 + m \cdot g \cdot h_1 = \frac{1}{2} \cdot 2 \cdot 900 + 2 \cdot 10 \cdot 100 = 900 + 2000 = 2900 \text{ J}$$

Most megvizsgáljuk a test energiáját a földet éréskor. Ekkor a test helyzeti energiája már nulla (hiszen a test 0 magasságban van), mozgási energiája viszont van az 50 m/s nagyságú sebessége miatt. Ezek alapján az energia:

$$E_2 = E_{m,2} + E_{h,2} = \frac{1}{2} m \cdot v_2^2 + m \cdot g \cdot h_2 = \frac{1}{2} \cdot 2 \cdot 2500 + 2 \cdot 10 \cdot 0 = 2500 + 0 = 2500 \text{ J}$$

A hiányzó energia lesz a közegellenállás munkavégzése (hiszen energia nem vész el):

$$W_{\text{közegell}} = E_1 - E_2 = 2900 - 2500 = 400 \text{ J}$$

3. Mekkora az $\mathbf{F} = -7\mathbf{i} + 3\mathbf{j}$ (N) erő forgatónyomatéka az $\mathbf{r} = 2\mathbf{i} + 4\mathbf{j}$ (m) helyvektorral kijelölt pontra vonatkozóan?

MEGOLDÁS:

Ehhez a feladathoz tulajdonképpen csak egy vektoriális szorzást kell elvégezni. A forgatónyomaték:

$$\underline{\mathbf{M}} = \underline{\mathbf{r}} \times \underline{\mathbf{F}} = \begin{vmatrix} \underline{i} & \underline{j} & \underline{k} \\ 2 & 4 & 0 \\ -7 & 3 & 0 \end{vmatrix} = \underline{i} \cdot \begin{vmatrix} 4 & 0 \\ 3 & 0 \end{vmatrix} - \underline{j} \cdot \begin{vmatrix} 2 & 0 \\ -7 & 0 \end{vmatrix} + \underline{k} \cdot \begin{vmatrix} 2 & 4 \\ -7 & 3 \end{vmatrix} = \underline{i} \cdot 0 - \underline{j} \cdot 0 + \underline{k} \cdot (6 + 28) = 34\underline{k} \text{ (Nm)}$$

4. Súlytalan, 1 m hosszú merev rúd végein 2 kg, illetve 3 kg tömegű pontszerű testek vannak. A rúd a nagyobb tömegtől 0,2 m távolságban lévő, a rúdra merőleges tengely körül foroghat. Mekkora a rendszer tehetetlenségi nyomatéka erre a tengelyre vonatkoztatva?

MEGOLDÁS:

A 2 kg tömegű test távolsága a tengelytől: $r_1 = 0,8$ m. A 3 kg tömegű test távolsága: $r_2 = 0,2$ m. Az első test tehetetlenségi nyomatéka:

$$\Theta_1 = m_1 \cdot r_1^2 = 2 \cdot (0,8)^2 = 2 \cdot 0,64 = 1,28 \text{ kgm}^2$$

A második test tehetetlenségi nyomatéka:

$$\Theta_2 = m_2 \cdot r_2^2 = 3 \cdot (0,2)^2 = 3 \cdot 0,04 = 0,12 \text{ kgm}^2$$

A rendszer tehetetlenségi nyomatéka megegyezik a két tehetetlenségi nyomaték összegével:

$$\Theta = \Theta_1 + \Theta_2 = 1,28 \text{ kgm}^2 + 0,12 \text{ kgm}^2 = 1,4 \text{ kgm}^2$$

5. Egy állandó vastagságú lemez síkjára merőleges két különböző tengelyére mérésekből ismerjük a tehetetlenségi nyomatékokat ($\Theta_1 = 1 \text{ kgcm}^2$, $\Theta_2 = 2 \text{ kgcm}^2$), valamint a tömegközépponttól mért távolságát ($d_1 = 1 \text{ cm}$, $d_2 = 3 \text{ cm}$). Határozza meg a mérési eredmények birtokában a lemez tehetetlenségi nyomatékát a tömegközépponton átmenő és a lemez síkjára merőleges tengelyre!

MEGOLDÁS:

Ahhoz, hogy megoldjuk ezt a feladatot, csak használnunk kell a Steiner-tételt. Ez azt mondja ki, hogy ha van egy merev testünk, és van két párhuzamos tengelyünk, amik átmennek a testen; az egyik tengely átmegy a tömegközépponton (a merev test tehetetlenségi nyomatéka erre a tengelyre Θ_{tkp}), a másik pedig ettől az első tengelytől d távolságra van, akkor a merev test tehetetlenségi nyomatéka erre a másik tengelyre így számolható:

$$\Theta_d = \Theta_{\text{tkp}} + m \cdot d^2, \quad \text{ahol } m \text{ a merev test tömege.}$$

A feladatban megadott két tengelyre felírjuk a Steiner-tételt, ki tudjuk számolni Θ_{tkp} -t. A két egyenlet:

$$(1) \quad \Theta_1 = \Theta_{\text{tkp}} + m \cdot d_1^2$$

$$(2) \quad \Theta_2 = \Theta_{\text{tkp}} + m \cdot d_2^2$$

Mivel a távolságok cm-ben vannak megadva, a tehetetlenségi nyomatékok pedig kgcm^2 -ben, ezért a számokat simán beírhatjuk az egyenletekbe (nem kell átváltanunk semmit). A két egyenlet tehát:

$$(1) \quad 1 = \Theta_{\text{tkp}} + m \cdot 1^2$$

$$(2) \quad 2 = \Theta_{\text{tkp}} + m \cdot 3^2$$

Az első egyenletből m könnyen kifejezhető: $m = 1 - \Theta_{\text{tkp}}$. Ezt beírva a második egyenletbe azonnal megkapjuk a megoldást:

$$2 = \Theta_{\text{tkp}} + (1 - \Theta_{\text{tkp}}) \cdot 3^2 = \Theta_{\text{tkp}} + 9 - 9\Theta_{\text{tkp}} = 9 - 8\Theta_{\text{tkp}} \Rightarrow 8\Theta_{\text{tkp}} = 7 \Rightarrow \Theta_{\text{tkp}} = \frac{7}{8} = 0,875 \text{ kgcm}^2$$

6. Az asztalon L hosszúságú hajlékony kötélfekszik. A végét egy kicsit meghúzáva, a kötélf súrlódás nélkül lecsúszik az asztról. Mennyi a sebessége, amikor a felső vége éppen elhagyja az asztralt?

MEGOLDÁS:

Hasonlóképpen gondolkodhatunk, mint a 2. feladatban. Azaz gravitációs erőterben egy test mozgási és helyzeti energiájának összege állandó. A helyzeti energia nulla szintjének vegyük azt az állapotot, amikor a kötélf felső vége éppen elhagyja az asztralt (azaz a végállapotot). Ilyenkor a kötélf a kiindulási állapotban (az asztralon) a viszonyítási szintünkhöz képest $L/2$ magasságban van. Azért csak $L/2$ magasságban, mert a kötélf tömegközéppontja a kötélf közepében van (azaz a felénél). Tehát amikor a kötélf a kiindulási ponttól (asztralt) a végállapotig eljut (a felső része még éri az asztralt), akkor a tömegközéppontja csak $L/2$ magasságot csökkent. Ezek alapján a kötélf energiája, mikor az asztralon fekszik (helyzeti energiája van, mozgási nincs):

$$E_1 = E_{m,1} + E_{h,1} = \frac{1}{2} m \cdot v_1^2 + m \cdot g \cdot h_1 = \frac{1}{2} m \cdot 0^2 + m \cdot g \cdot \frac{L}{2} = m \cdot g \cdot \frac{L}{2}$$

A kötélf energiája, amikor a felső része még épp hozzáér az asztralhoz (helyzeti energia nincs, mozgási energia van):

$$E_2 = E_{m,2} + E_{h,2} = \frac{1}{2} m \cdot v_2^2 + m \cdot g \cdot h_2 = \frac{1}{2} m \cdot v^2 + m \cdot g \cdot 0 = \frac{1}{2} m \cdot v^2$$

A két energiának az energia megmaradás miatt nyilván meg kell egyeznie:

$$E_1 = m \cdot g \cdot \frac{L}{2} = \frac{1}{2} m \cdot v^2 = E_2$$

$$g \cdot \frac{L}{2} = \frac{v^2}{2}$$

$$g \cdot L = v^2$$

$$\sqrt{g \cdot L} = v$$

7. $M=0.2$ Nm forgatónyomatékkal a tengelysúrlódást legyőzve egyenletesen forgatunk egy testet. Mekkora munkát végzünk, mialatt a szögelfordulás 430° ?

MEGOLDÁS:

Először a szögelfordulást át kell váltani radiánba:

$$\frac{430^\circ}{360^\circ} = \frac{\varphi}{2\pi} \Rightarrow \varphi = \frac{430^\circ \cdot 2\pi}{360^\circ} \approx 7,5$$

A munka ezután már könnyen számolható:

$$W = M \cdot \varphi \approx 0,2 \cdot 7,5 = 1,5 \text{ J}$$

8. A kezdősebesség nélkül szabadon eső test utolsó két másodpercbeli átlagsebessége háromszorosa az első két másodpercbeli átlagsebességének. Mekkora a test végsebessége?

MEGOLDÁS:

A kezdő pillanathoz képest t idő múlva a test elmozdulása a kiindulási ponthoz képest:

$$s = \frac{g}{2} t^2$$

Ezt fogjuk kihasználni. Először számoljuk ki az első két másodpercbeli átlagsebességet! Ehhez tudnunk kell az első 2 másodpercben megtett utat. Ezt könnyű kiszámolni, hiszen ez megegyezik a 2 sec alatt történő elmozdulással:

$$s_{0\text{sec} \rightarrow 2\text{sec}} = \frac{g}{2} 2^2 = 2g$$

Így már ki tudjuk számolni az átlagsebességet. Tudjuk, hogy a test ezt az utat 2 sec alatt tette meg. Ez alapján az átlagsebesség:

$$\bar{v}_{0\text{sec} \rightarrow 2\text{sec}} = \frac{s_{0\text{sec} \rightarrow 2\text{sec}}}{2\text{sec}} = \frac{2g}{2} = g$$

Most jön az utolsó két másodpercbeli átlagsebesség kiszámítása. Nem tudjuk, hogy a test mennyi ideig esett, legyen ez az idő t . Az utolsó két másodpercben megtett utat úgy kapjuk meg, hogy a t ideig megtörtént elmozdulásból kivonjuk a $t-2$ ideig történt elmozdulást. Az utolsó két másodpercben megtett út tehát:

$$s_{(t-2)\text{sec} \rightarrow t\text{sec}} = \frac{g}{2} t^2 - \frac{g}{2} (t-2)^2 = \frac{g}{2} (t^2 - t^2 + 4t - 4) = \frac{g}{2} (4t - 4) = 2(g-1)$$

Ez alapján ki tudjuk számolni az utolsó két másodpercbeli átlagsebességet:

$$\bar{v}_{(t-2)\text{sec} \rightarrow t\text{sec}} = \frac{s_{(t-2)\text{sec} \rightarrow t\text{sec}}}{2\text{sec}} = \frac{2g(t-1)}{2} = g(t-1)$$

Tudjuk, hogy ez háromszorosa az elsőre kiszámolt átlagsebességnek, ez alapján ki tudjuk számolni, mennyi ideig esett a test:

$$\begin{aligned} 3 \cdot \bar{v}_{0\text{sec} \rightarrow 2\text{sec}} &= 3g = g(t-1) &= \bar{v}_{(t-2)\text{sec} \rightarrow t\text{sec}} \\ &3 = t-1 \\ &4 = t \end{aligned}$$

Tehát a test 4 másodpercen keresztül esett. Ebből már ki tudjuk számolni a végsebességét:

$$v_t = v_{4\text{sec}} = v_0 + gt = 0 + g \cdot 4 = 40 \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

9. Egyenletesen gyorsuló mozgást végző jármű útjának 90 méteres darabján három másodperc alatt megkétszerezte sebességét. Mennyi volt a sebessége a 90 méteres szakasz elején?

MEGOLDÁS:

Állandó gyorsulásnál, ha ismerjük a test két időpillanatbeli sebességét (t_1 és t_2 a két időpillanat), akkor a két időpillanat között megtett út számolható így:

$$s = \frac{v_{t_1} + v_{t_2}}{2} (t_2 - t_1)$$

Az utat és a két idő különbségét (3s) tudjuk. Ebben az egyenletben csak a sebességek ismeretlenek, de ki tudjuk őket számolni, hiszen tudjuk, hogy a második sebesség az elsőnek a kétszerese. Ez alapján az egyenlet:

$$90 = \frac{v_{t_1} + 2v_{t_1}}{2} \cdot 3 = \frac{3v_{t_1}}{2} \cdot 3 = \frac{9v_{t_1}}{2} \Rightarrow v_{t_1} = \frac{90 \cdot 2}{9} = \frac{180}{9} = 20 \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

10. Milyen irányban dobtuk el azt a testet, amely 4s múlva 80 m távolságban esik a földre ($g=10 \text{ m/s}^2$, a légellenállást elhanyagoljuk)?

MEGOLDÁS:

A test kezdősebességének nagysága legyen v , a vízszintessel bezárt szög legyen α . Ilyenkor a sebesség függőleges komponensének nagysága $v \cdot \cos \alpha$, a vízszintes komponensé $v \cdot \sin \alpha$. A ferde hajítás olyan, mintha két mozgás együttese lenne: egy függőleges felfelé hajításé, és egy vízszintes egyenes vonalú egyenletes mozgásé. Amikor a test földet ér (a dobás pillanatától számított 4 másodperccel később), a függőleges irányban történt elmozdulása 0 kell, hogy legyen:

$$s_y = v_y \cdot t - \frac{g}{2} t^2 = v \cdot \sin \alpha \cdot t - \frac{g}{2} t^2 = 0$$

$$v \cdot \sin \alpha \cdot 4 - 5 \cdot 4^2 = 0 \Rightarrow v \cdot \sin \alpha = \frac{5 \cdot 16}{4} = 5 \cdot 4 = 20$$

A vízszintes elmozdulásnak ugyanebben a pillanatban 80 méternek kell lennie. Mivel a test vízszintes mozgása egyenletes, ezt az egyenletet kapjuk:

$$s_x = v_x \cdot t = v \cdot \cos \alpha \cdot t = 80$$

$$v \cdot \cos \alpha \cdot 4 = 80 \Rightarrow v \cdot \cos \alpha = \frac{80}{4} = 20$$

A két egyenlet alapján kapunk egy újabb egyenletet:

$$20 = v \cdot \sin \alpha = v \cdot \cos \alpha \Rightarrow \sin \alpha = \cos \alpha$$

Mivel $0^\circ < \alpha < 90^\circ$, ezért ez csakis $\alpha=45^\circ$ -ra teljesül. Tehát a testet 45° -os szögben dobtuk el.